



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

II. An de illicitè acquisitis solvatur decima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63048)

immobilibus absolute non solvi decimam, voluit gloss. d. verbo, quasi de lucro, Turrecr. in d. c. decima, tributa, nu. 2. 16. q. 1. Guliel. Bened. in cap. Raynutius, in verbo, uxorem, nu. 256. de testam. Rebus d. num. 31. & 32. An vero de dote ecclesie, & prædiis ecclesiasticis solvatur decima, dicam inf. cap. seq. q. 1.

QUÆRO SECUNDO, An de illicite acquisitis solvatur decima.

PRIMA CONCLUSIO. Communis est resolutio, quod de prædialibus † solvenda est decima, quam se 39 quitur gl. d. c. decima, verb. negotio, ubi Turrecr. num. 5. & aliæ gl. d. c. extranmissa, verb. licite, hoc tit. S. Thom. 2. 2. q. 87. art. 2. Tynd. d. tract. num. 49. Rebus. tract. eod. q. 5. num. 18. Hispan. d. reg. decimarum, q. 3. num. 2. & q. 10. num. 4. & q. 11. num. 4. & 5. tum quia decima † se- 40 quitur quemlibet possessorem, sive justum, sive injustum, c. de terris, hoc tit. nostro, c. quanto, de usur. c. si vero, de sent. excom. tum quia secus, melioris esset conditionis prædo, quam bonæ fidei, & legitimus possessor, contra l. si à domino, §. ult. ff. de petit. hered. tertia ratio esse potest, quia ipse proventus fructuum, non venit exactione illicita, sed ex divina largitate, & opere, quo multiplicatur semen, ut annotavit Turrecr. d. n. 5. qui etiam n. 4. post Ray. & S. Thom. ait, † decimam deberi, 41 licet terra seminata sit furtivo semine.

SECUNDO CONCLUSIO. In personalibus decimis distinguendum est; aut enim in his illicite acquisitis, dominium transfertur in accipientem, nec competit solventi repetitio, & tunc debetur † decima, & sic me- 42 retrix, & histrio decimam † solvere debent, quod 43 idem est de iis, quæ ratione officii extorquentur, c. non sane, 14. q. 9. dominium enim in eos transfertur, sic concludunt gloss. cit. Petrus Royz. decis. 5. Lituan. num. 270. & Tyndar. d. tract. nu. 50. & Rebus. q. 5. nu. 18. dicit tamen ibidem gl. Royz. Tyndar. & Rebus. & S. Thom. d. q. 87. art. 2. quod ab illis non debet sacerdos decimam accipere, † ne eis videatur immunitatem præstare, & 44 in eorum peccatis communicare; poterit tamen, cum ii pcc.

- ii pœnitentiam egerint, ut iidem concludunt, quod monet etiã Innoc. d. c. ex transmissa, ne ab ecclesia despicere videantur. Aut dominium non transfertur, vel transferatur solventi datur repetitio, ut in simonia, & veniens, de simonia, & tunc † de talibus fieri non debet eleemosyna. nec solvi decima, ut tradunt gloss & Doct. mox citati, quam gloss. sic distinguentem communiter approbatam esse à Doctõribus asserit Tyndar. ubi supra num. 52.
- 45 Unde inferitur primo, de captis in bello injusto solvi non posse decimam, ut in specie concludit Rebus d. tract. q. 8. num. 2. Hispan in d. reg. decim. q. 3. num. 4. Card. c. non est, de decim. Et ratio illa est, quia capta in huiusmodi bello obnoxia sunt restitutioni, c. sicut, il. 3. de iurejur. c. militare 23 q. 1. & tradunt communiter summista, in verbo, bellum. Covar. in resect. reg. peccatum, 2. par. §. 11. per totum, de reg. jur. in 6.
- 46 Secundo de usuris, aliisque per usuram acquisitis † solvi non posse decimam personalem, de ea enim nunc loquimur, ut tradit in terminis Tyndar. d. n. 52. Hispan. d. num. 4. & Petrus Royz. decis. 5. Lituan. num. 219. post alios. Ratio est, quia licet in usuris dominium transferatur, † datur tamen repetitio, ut patet ex tex. in c. debitores, de iurejur. & late tradit inter ceteros Covar. d. 2. par. in princip. num. 3. & latius lib. 3. var. resol. c. 3. num. 6. secus tamen in fructibus prædiorum per usuram acquisitis, ut patet ex 1. concl. & in specie post alios Turri. d. c. decima, num. 2.
- 47 Tertio inferitur, ex rebus acquisitis à meretrice † solvendam esse decimam, ubi pœnitentiam egerit, sic concludunt Doct. omnes citati in princ. huius conclusionis, & præterea Card. d. c. ex transmissa, in fin. de decim. Ratio est, quia licet turpiter accipiat, transfertur tamen dominium, nec datur repetitio. Henr. Bosch. c. pervenit, de adul. S. Ant. 2. parte, tit. 2. c. 5. col. 2. Silvestr. in verbo, restitutio, 2. col. 2. Sot. li. 4. de iust. & iur. q. 7. art. 1. & alii, quos refert, & sequitur hanc eandem sententiam late comprobans Covar. d. 2. par. n. 1. & tribus seqq.

QUÆRO TERTIO, *An de novalibus solvenda sit decima, & quando?*

Præmitto, novale in genere sumtum † esse agrum nunc primum præcisum, ut loquitur *tex. in c. 1. de verb. sign.* sed quoniam adhuc aliqui dubitare poterant, quid proprie esset novale, dicentibus quibusdam, novale terram esse præcisam, quæ anno cessat, *juxta tex. in l. sylva cadua, s. pen. ff. de ver. sig.* alius vero quod sit sylva, quæ arboribus extirpatis ad cultum redigitur, *per tex. in l. ultima, s. antep. ff. de term. annot.* Ideo Innoc. III. *in c. quid per novale de verb. sign.* definit, novale in materia præcipue privilegii decimalis dici agrum de novo ad culturam redactum, de quo non extat memoria, quod aliquando cultus fuerit, subdens quod neq; de agro inculto intelligendum est, sed de eo dumtaxat, qui vel modicum, vel nullum fructum afferebat. Unde inferitur, quod, ubi ex agro aliquo, aut terra aliquid, non modicum percipiebatur, ex eo nunc noviter ad culturam redacto † solvenda est decima, etiam ab habentibus privilegium novalium, *tex. est in c. commissum, ubi gloss. & Doct. de decim. Rebus. d. tract. q. 6. n. 4. & 35* Ratio est, quia illud non est novale, ut *gl. d. c. commissum, in verbo, pascuis adnotavit.* Plura de definitione novalium videre potes apud Doct. *in d. c. 1. in c. quid per novale, & in l. si novale, ff. de verb. sign.* His præmissis erit.

PRIMA CONCLUSIO. Ubi nullum concessum sit privilegium decimæ, solvi debent † etiam de novalibus; patet primo ex *c. non est, de decim. c. qui nos, & c. omnes decima, 16. q. 1.* & aliis juribus, in quibus habetur, quod de omnibus bonis, fructibus, & proventibus solvi debent decimæ Secundo ex *cap. cum contingat, de decim.* ubi aperte definitur, decimas novalium, sicut alias, ad ecclesiam parochialem pertinere. Regulariter vero debentur † novalia parochiæ, in cujus finibus surgunt: *tex. d. c. cum contingat, & c. quoniam de decim.* quod si novalia † apparent inter duas parochias, & nescitur, intra quam illarum, quia ignorantur limites, tunc

tunc